Αρχειακός Τόπος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Αριθμός Τεκμηρίου 1049

Επιστολή της κοινότητας Κρανιδίου προς τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη για τις καταχρήσεις του Θεόδωράκη Γρίβα

16 Δεκεμβρίου 1827

Ταυτότητα Εγγράφου *(Περίληψη)*

Ἐπιστολὴ τῆς κοινότητας Κρανιδίου πρὸς τὸν Γενικὸ Ἀρχηγὸ Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, μὲ τὴν ὁποία ἀναφέρονται στὴ δράση τοῦ «κακούργου» Θεοδωράκη Γρίβα στὴν περιοχή τους. Ἐπισημαίνουν ὅτι πολλὲς φορὲς προσπάθησαν νὰ παύσει ἡ μεταξύ τους ἀντιδικία μὲ «εὔσχημο τρόπο», ἀλλὰ ἐκεῖνος ὡς γνήσιο τέκνο τοῦ Ἀλῆ πασᾶ φέρεται ληστρικά, τοὺς ἔκλεψε «καματερά» (: βόδια γιὰ ὄργωμα) καὶ ἀπείλησε ὅτι θὰ εἰσβάλει ἀκόμη καὶ στὰ σπίτια τους (βλ. καὶ τὰ σχετ.). Τὸν κατηγοροῦν, ἐπίσης, ὅτι ἐμποδίζει κάθε ἐπικοινωνία μὲ τὸ Ναύπλιο καὶ ὅτι κρατᾶ καὶ αἰχμαλώτους, ἐνῶ δηλώνουν πὼς ἕνα παιδὶ πουλήθηκε στὸ παζάρι τοῦ Ναυπλίου σὰν νὰ ἦταν σὲ σκλαβοπάζαρο –ἡ κατηγορία αὐτὴ δὲν διασταυρώνεται ἀπὸ ἄλλη πηγή. Ἐπικαλοῦνται, ἐπιπρόσθετα, καὶ τὴ μαρτυρία τῶν γειτόνων τους Σπετσιωτῶν. Δηλώνουν πλήρως προετοιμασμένοι νὰ τὸν ἀντιμετωπίσουν μὲ τὰ ὅπλα καὶ ἐνημερώνουν ὅτι οἱ ὑπόλοιποι Στερεοελλαδίτες ὁπλαρχηγοὶ δὲν συμφωνοῦν μαζί του καὶ δὲν διαπράττουν τὰ ἴδια.Ἐπίσης, ἀναφέρουν ὅτι οἱ Σπετσιῶτες, οἱ Ὑδραῖοι καὶ οἱ Ποριῶτες τοὺς ὑποστηρίζουν. Τὸ ὕφος τῆς παρούσης εἶναι ἐξαιρετικὰ ἔντονο καὶ οἱ συντάκτες του δὲν φείδονται χαρακτηρισμῶν γιὰ τὸν Θεοδ. Γρίβα: κακοῦργος, μοχθηρός, τέρας τῆς φύσεως, βιαστὴς τοῦ Παλαμηδίου κ.ἄ. Ἡ σφραγίδα τῆς κοινότητας τοῦ Κρανιδίουφέρει χρονολογία –σπανιότατο φαινόμενο– 1788 (βλ. τὸν τύπο σφραγίδας δημοσιευμένο ἀπὸ ἔγγρ. τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1821 στὸ Ἰω. Μαζαράκης-Αἰνιάν, Σφραγίδες ἐλευθερίας, ἀρ. 49). Δὲν μποροῦμε ὅμως νὰ γνωρίζουμε ἂν πρόκειται γιὰ τὸ ἔτος κατασκευῆς της σφραγίδας ἢ γιὰ μεταγενέστερη, ἴσως στὰ χρόνια της Ἐπανάστασης, χρονολογία τῆς «ἵδρυσης» τῆς κοινότητας. Καὶ τὰ δύο ἐνδεχόμενα ἔχουν ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον.

Προηγούμενες Εκδόσεις: Αδημοσίευτο

Ἐξοχώτατε Γενικὲ Ἀρχηγὲ τῆς Πελοποννήσου κ. Θ. Κολοκοτρώνη!

Ἐγνώρισαν χρέος των ξεχωριστὸν οἱ ὑποφαινόμενοι πολῖται τοῦ Κρανιδίου νὰ ἀναφέρωσι πρὸς τὴν ἐξοχότητά σας τὰ τρέχοντα περιστατικὰ των μὲ τὸν κακοῦργον Γρίβαν, καὶ τὴν κρίσιμον στιγμήν, ἡ ὁποία προμηνύει ὄχι μόνον διὰ τὸν Κάτω Ναχαγιέ, ἀλλὰ γενικώτερον δι᾽ ὅλους τοὺς Πελοποννησίους τὴν ὑπόληψιν ἢ τὴν ἀτιμίαν. Δὲν σᾶς λανθάνει βέβαια ἡ πολυθρύλλητος κατασταθεῖσα διαφορά μας μεταξὺ ἡμῶν καὶ τούτου τοῦ ληστοῦ. Πολλάκις τὸν ἐπροβάλαμεν νὰ κλίνῃ διὰ νὰ λάβῃ τέλος ἡ ὑπόθεσις μὲ εὔσχημον τρόπον καὶ ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ νόμου, δὲν ἀπεφύγαμεν νὰ τὸ φανερόσωμεν, ὅτι δὲν θέλει ὑστερηθῇ τὰ δίκαιά της ἀγο[ρᾶς] τοῦ Θερμησίου, ὅταν διωρίσῃ ἀνθρώπους του διὰ τὴν οἰκονομίαν του. Αὐτὸς ὅμως, ὡς τέκνον τοῦ Ἀλῆ πα[σᾶ] καὶ φύσει ἀχρειέστατος ἤρχισε νὰ μᾶς κάμῃ προβλήματα παραλογότατα, μᾶς ἥρπασεν αἰφνιδίως καὶ ληστρικῶς τὸ καλοκαίρι πέριξ τοῦ Ναυπλίου καὶ προχθές ἀπὸ τὸ Ἥρι τόσα καματερὰ καὶ ἄλλα συμποσούμενα ἕως ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες περίπου γρόσια καὶ μᾶς ἐφοβέρισεν ἀλλεπαλλήλως, ὅτι θέλει ῥιφθῇ καὶ μέσα εἰς τὰ ὀσπήτιά μας. Δὲν ἤρκεσαν αὐταὶ μόναι αἱ κακουργίαι του, ἀλλὰ μᾶς ὑστέρησε κάθε συγκοινωνίαν μὲ τὸ Ναύπλιον, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐτρέφοντο τόσοι πτωχοὶ συμπολῖται μας καὶ κατακρατεῖ ἀκόμη, ὡς ἄλλος Ἰβραΐμης καὶ αἰχμαλώτους, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ ἓν παιδίον ἐτόλμησαν νὰ τὸ πωλῶσιν εἰς τὸ παζάρι τοῦ Ναυπλίου ὡς εἰς ἄλλο παζάρι τῆς Αἰγύπτου. Εἰς ὅλα ταῦτα ἀναφέρθημεν πρὸς τὴν Σεβ(αστὴν) Διοίκησιν ἐκθέτοντες τὰ δίκαιά μας. Μὲ περισσότερον ψυχῆς πόνον ἔγραψαν καὶ οἱ γείτονές μας ἀδελφοὶ Σπετζιῶται καὶ ὅλοι οἱ περίοικοί μας. Ἀπὸ τὰ ἐσώκλειστα ἀντίγραφα πληροφορεῖσθε περιστατικῶς τὰ δίκαιά μας, βεβαιόνεσθε τὴν ἀθωότητά μας, καὶ πόσον φιλοτιμοῦνται δι᾽ αὐτὴν νὰ μᾶς ὑπερασπισθῶσι καὶ Διοίκησις καὶ Σπετζιῶται καὶ οἱ λοιποὶ ἐγκιγμένοι ἀδελφοί. Παρατηρεῖται πρὸς [...]ζετε, ἐξουθενεῖται καὶ καταδικάζεται ὁ ἀχρειέστατος οὗτος [κακοῦργος] τῶν ἐδῶ ἐπαρχιῶν. [Ἐσχάτως

μᾶς] ἔγραψεν ἕνα γράμμα ἀληπασσαλίδικον γεμάτον ἀπὸ μοχθηρίαν. Ἡμεῖς, μὴ ὑποφέροντες πλέον τὰς τόσας ἀδικίας, καὶ νὰ ἀκούωμεν φοβέρας καὶ ἑτοιμασίας ἀπὸ ἕνα τοιοῦτον βάρος τῆς γῆς, ἐπιθυμοῦντες πρὸ πάντων νὰ ὑπερασπισθῶμεν τὴν τιμήν μας, ἀπεφασίσαμεν μὲ σταθερὰν καὶ ἀμετάθετον ἀπόφασιν νὰ τοῦ ἀποδείξωμεν, ἂν κἀμῃ κἀνένα κίνημα, ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι, ἐν ᾧ ἔχυσαν αἵματα ποταμῶν κατὰ τῶν Τούρκων εἶναι ἴδιοι πολεμισταὶ καὶ φιλότιμοι, ἔχοντες μάλιστα ἀρχηγὸν των τὸν μισοτύραννον ἀποδεδειγμένον κρ. Θεόδωρον Κολοκοτρώνην. Ἐπὶ τούτῳ ἐλάβαμεν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ἐκάμαμεν τὰς ἀναγκαίας πολεμικὰς προετοιμασίας καὶ προσμένομεν ὥρᾳ τῇ ὥρᾳ νὰ τὸν δόσωμεν τοῦ διαβόλου. Αὐτὸς πρὸ ἡμερῶν ἀγωνίζεται νὰ σύρῃ εἰς τὸ μέρος του καὶ ὅλους τοὺς Ῥουμελιώτας ὁπλαρχηγούς, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν μιαρότητα τῶν σκοπῶν του. Ἀλλ' οἱ φιλοπάτριδες οὗτοι, καθὼς ὁ στρατηγὸς Κίτζος Τζαβέλλας καὶ ἄλλοι τοῦ ἀπεκρίθησαν ὅτι δὲν τὸν βοηθοῦν ἐναντίον ὁμογενῶν, νὰ παύσῃ πλέον ἀπὸ τὰς κακουργίας· νὰ μὴν φαντάζεται τόσον, ὅτι ἔχει τὸ Παλαμμήδι, ἀλλὰ νὰ κινήσῃ μὲ αὐτοὺς εἰς Ῥούμελην κατὰ τὴν ἀπόφασίν των, αὐτὸς ὅμως δὲν παύει. Ἡμεῖς ἔχομεν πρῶτον βοηθὸν τὸν Θεὸν διότι δὲν ἔχομεν ἄδικον. Μᾶς προστατεύει ἡ Διοίκησις, μᾶς συμμαχοῦσιν οἱ ἀδελφοὶ Σπετζιῶται, ὅλοι οἱ περίοικοι εἶναι ἕτοιμοι καὶ ἀπὸ Ὕδραν καὶ ἀπὸ τὸν Πόρρον νὰ τρέξουν εἰς βοήθειάν μας κατὰ τὸ γράφειν των. Διότι ἡ ἀτιμία ἤδη ἤγκιξεν ὅλους. Ἡ ἀδικία πλεόνασε καὶ ἔπαυσε πλέον ἡ ἀδιαφορία νὰ ἐνδυναμώνῃ αὐτὸ τὸ παμόχθηρον τέρας. Ποῖος ἀγκαλὰ δὲν ἐνοχλήθη ἀπὸ τοῦτον μὲ κάθε τρόπον; Ποῖον δὲν ἔβλαψεν; Ποία κατάχρησις τοῦ ἔλλειψεν; Ἐκάμαμεν τὸ χρέος μας νὰ φανερόσωμεν εἰς μερικοὺς φρονίμους ὁπλαρχηγοὺς Ῥουμελιῶτας νὰ μὴ γείνωσι δοῦλοι τῶν ὀρέξεων αὐτοῦ τοῦ τυράννου ἐπειδὴ θέλουσι συνατιμασθῇ. Ἐλπίζομεν ὅτι θέλει φυλάξωσι τὸν ἔνδοξον χαρακτῆρα των τὸν ὁποῖον ἀπέδειξαν εἰς τὸν κόσμον μὲ τόσα αἵματα. Ἀλλ' ἂν οὗτοι καταντήσωσι τὸν πόλεμον Ῥουμελιοτικὸν πρέπει νὰ ἀδιαφορήσῃ καὶ πάλιν ἡ Πελοπόννησος καὶ νὰ μὴ κεντηθῇ [καὶ] εἰς τὴν ἐσχάτην αὐτὴν ἀτιμίαν; Μήπως αὐτὸς ἐσκότωσε τοὺς Τούρκους καὶ ἐθυσιάσθη νὰ βασανίζεται ἀπὸ ἕν τοιοῦτον τέρας τῆς φύσεως; Τὸν Γρίβαν; Ὅστις ἀπετόλμησε νὰ κηρύττῃ τοὺς Πελοποννησίους ὅτι εἶναι ἀνανδρότεροι καὶ ἀπὸ τὰς γυναῖκας τῆς Ῥούμελης.

Ἐξοχώτατε εἶσθε ἱκανὸς νὰ στοχασθῆτε, ὅ,τι ἂν ὅ μὴ γένοιτο! ἀκολουθήσῃ κἀμμία ἀτιμία αὐτὴ δὲν θέλει νομισθῇ διὰ μόνους ἡμᾶς, ἀλλὰ δι' ὅλην τὴν Πελοπόννησον. Ἂν οἱ Ῥουμελιῶται ἢ ὁ μοχθηρὸς Γρίβας χαλάσῃ τοῦτο τὸ μέρος, ἔγεινε κύριος τοὐλάχιστον τοῦ μισοῦ μέρους τῆς Πελοποννήσου. Αἱ ὕβρεις του, αἱ ἀδικίαι, αἱ ἀτιμίαι δὲν θέλουσι ἔχῃ περιορισμὸν κἀνένα. Ὅσον εἰς τὸ μέρος μας, καθὼς καὶ οἱ ἀδελφοὶ Σπετζιῶται καὶ ὅλοι οἱ περίοικοι δὲν καταδεχόμεθα κἀμμίαν παρόμοιαν ἀτιμίαν. Εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ θυσιασθῶμεν ὅλοι μέχρις ἑνός. Κάμομεν δὲ τὸ χρέος μας νὰ φανερώσομεν αὐτὸ καὶ πρὸς τὸν πατέρα μας τὸν Κολοκοτρώνην, ὁ ὁποῖος γνωρίζομεν ὅτι εἶναι πρῶτος ἐγκυγμένος ἀπὸ αὐτὸν τὸν μοχθηρὸν ἄνδρα. Σᾶς ἔχομεν ἀρχηγὸν μας· σᾶς γνωρίζομεν διὰ πατέρα μας· ἐπιθυμοῦμεν καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἀξιώσητε τὰς συμβουλάς μας, τὰ σχέδια καὶ τὴν βοήθειάν σας· ἐπιστηριγμένοι εἰς τὰ γενναῖα φρονήματά σας, καὶ εἰς τὴν φιλόξενον ψυχὴν σας, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θέλετε δειχθῇ, ὁποῖος εἶσθε καὶ κηρύττεσθε ἀπ' ὅλους, ὑπερασπιζόμενος τὴν τιμὴν τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν τέκνων σας Κρανιδιωτῶν. Δὲν εἶναι πλέον συγχωρημένον εἰς Πελοποννήσιον, ἂν πνέῃ φιλοτιμίαν καὶ τιμήν, νὰ ὑποτάσσηται, ὡς ἀράπης, εἰς τὸν βιαστὴν τοῦ Παλαμηδίου. Ἡμεῖς στοχαζόμενοι τὸ τοιοῦτον ἐντροπήν μας ἐσχάτην καὶ διὰ νὰ μὴν κατακρινώμεθα ἀπὸ πολλοὺς ὡς γυναῖκες, εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ πολεμήσωμεν μ' ὅλον τὸ πεῖσμα διὰ νὰ ὑπερασπισθῶμεν τὴν τιμὴν τῆς Πελοποννήσου, διαφεντεύοντες τὴν κωμόπολήν μας καὶ τοὺς περιοίκους. Οἱ ἀντιστράτηγοι τῆ<ς> Κορίνθου Χατζὶ Ἰωάννης Σοφικίτης καὶ ὁ Χελιώτης αἰσθανόμενοι τὴν μέλλουσαν ἐκ τῆς ἀδιαφορίας ἀτιμίαν, μᾶς ἔγραψαν, ὅτι εἶναι ἕτοιμοι εἰς πρώτην εἰδοποίησίν μας. Ταῦτα ἀναφέρομεν πρὸς τὴν ἐξοχότητά σας παρακαλοῦντες ὡς φρόνιμος καὶ πατήρ μας νὰ κινήσετε κάθε πέτραν διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν τέκνων σας, καὶ τὴν τιμὴν τῆς Πελοποννήσου, τοιουτοτρόπως θέλει εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ἑτοιμότατοι εἰς τὰς προσταγάς σας, καὶ εἰς κάθε περίστασίν σας. Τὰ ὅσα ἐγράψαμεν ἐδῶ ἐννοοῦνται καθ' ὅσον ἀνήκει καὶ διὰ τοὺς γενναίους στρατηγούς, καὶ παιδιά σας Γενναῖον, Κολιόπουλον, Νικήταν καὶ λοιποὺς ἀδελφούς, τοὺς ὁποίους ὅλους ἀσπαζόμεθα μὲ εἰλικρίνειαν καὶ παρακαλοῦμεν νὰ τοὺς ἰδῶμεν ὑπερασπιστὰς τῆς τιμῆς τῆς Πατρίδος.

Παρακαλῆται νὰ μᾶς ἀξιώσετε ἀπάντησιν ἄμεσα τῆς παρούσης μας, ὑποσημειούμεθα μ' ὅλον τὸ σέβας καὶ τὴν εὐπείθειαν.

Τῇ 16 Δεκεμβρίου 1827
ἐν Κρανιδίῳ

Τὰ τέκνα σας δημογέροντες καὶ πολῖται τοῦ Κρανιδίου

(Τ.Σ.) ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΡΑΝΙΔΙΟΥ 1788

ἀγκαλά (μεσν.) = ἄν καί, μολονότι

Αριθμός Τεκμηρίου
1049

Τίτλος
Επιστολή της κοινότητας Κρανιδίου προς τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη για τις καταχρήσεις του Θεόδωράκη Γρίβα

Ημερομηνία Σύνταξης
16 Δεκεμβρίου 1827

Τόπος Σύνταξης
Κρανίδι

Συντάκτης
κοινότητα Κρανιδίου

Αποδέκτης
Κολοκοτρώνης Θεόδωρος

Είδος Εγγράφου
Πρωτότυπο

Διαστάσεις
253mm × 399mm

Αρ. Φύλλων
1

Γλώσσα
Ελληνικά

Προέλευση
ΑΡΧΕΙΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διεύθυνση
kolokotronis-archive.org/items/code/1049

Μεταγραφή-Σχολιασμός: Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Δημητρόπουλος, Βαγγέλης Σαράφης, Σάκης Δημητριάδης
Έλεγχος μεταγραφής: Αγαμέμνων Τσελίκας

Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση 4.0 Διεθνές (CC BY-NC 4.0).

